

som bekendt, at for at udstede Statsobligationer skal der en Lov til. Derimod kan Staten meget vel ellers paadrage sig Gæld og paadrager sig daglig Gæld, som er lovlig Gæld, der kan gøres gældende imod den, uden at der er nogen Lov om det — selvfølgelig.

Saa sagde den ærede Minister, at han erkendte jo, at disse Penge, som der her er Spørgsmaal om, en Gang ere inddragne eller indgaaede i Statskassen, nemlig den Gang de indbetaltes eller inddroges i de vedkommende Bestillingsmænds Løn osv. Og, siger Ministeren videre, naar der ikke er udstedt Obligationer for denne Gæld, er det, fordi de vedkommende ikke havde Brug derfor. Det er jo en stor Misforstaaelse. Nej, hvad er Grunden til, at der ikke er udstedt Statsobligationer for dem? Det er den, at der ikke er givet nogen Lov derom. Statsobligationer kunne ikke udstedes uden Lov, og her har der ikke været nogen Grund til at give nogen Lov derom, derfor er den ikke kommen. Det er en meget vigtig Ting, og jeg kommer her atter tilbage til, at det netop er af den Grund, Ministeren nu søger at faa denne Bemyndigelse paa denne Lov.

Hvad Ministeren sagde om Finanslovens § 9, som giver Hjemmel for Brugen af Pengene, kan jeg springe over; der er ingen, som bestrider, at man har kunnet bruge disse Penge, som efterhaanden ere blevne inddragne. — Der er dog her en Ting, som jeg, naar jeg nogenlunde skal følge den Gang, Ministeren fulgte i sin Argumentation, maa omtale, nemlig hvad Ministeren sagde om Hjemmelen til at forrente disse Penge. Den højtærede Minister sagde, at den Del, som hidrører fra Afdrag i Bestillingsmændenes Løn i Alderdomsforsørgelsesøjemed, kunde man i alt Fald forrente med 5 pCt., i Henhold til de Love, som af mig ere citerede i Betænkningen, nemlig Lovene af 1871 og 1878. Dertil vil jeg svare, som jeg allerede har sagt i mit første Foredrag, at de ere begge to ældre end Loven af 1892, hvorved Reserve-Pensionsfonden blev oprettet, og at denne Lov ikke indeholder et eneste Ord om, hvorledes de Midler, der høre til Reserve-Pensionsfonden, skulle forrentes. Det har den højtærede Minister ikke kunnet modsige, og det er selvfølgelig ogsaa fuldstændig rigtigt, ellers vilde jeg ikke have sagt det. Det er altsaa saaledes, at Ministeren maa erkende, at der ikke i Loven af 1892 findes et eneste Ord om, hvorledes han skulde forrente disse Penge. Nu har han og hans Forgængere forrentet dem med 5

pCt., ifølge en Analogi, men det er ikke nogen Lov, og den ærede Minister kunde altsaa meget vel have forandret Forrentningen, lige saa meget han vilde.

Med Hensyn til Behandlingen af det foreliggende Lovforslag i Folketinget sagde den højtærede Minister, at der var intet Menneske, der omtalte denne Sag i Folketinget, der gik den igennem, og dér vare dog ogsaa Folk, der forstode sig paa Finansvæsen o. s. v. Ja, det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Brandes) har tilstrækkelig angivet Grunden dertil. Det er simpelthen den, at man i Folketinget følger Ministeren. Naar Ministeren et halvt Aar efter, at man har vedtaget en Lov om en Stats-Brandforsikringsfond, kommer med et Lovforslag som dette og forklarer det, som han har gjort, saa tror man, at det er rigtigt, og at der ikke er nogen Tvivl om, at Ministeren ikke kunde finde paa det, hvis det ikke var rigtigt. Derfor har ingen beskæftiget sig med det. Men jeg vil dog sige, at det Medlem af mine Meningsfæller i Folketinget, som særlig beskæftiger sig med og forstaaer sig paa finansielle Sager, til mig bagefter udtalte, at han beklagede meget, at han ikke var bleven opmærksom paa det Forhold, og at han var aldeles klar over — saaledes som det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds sagde —, at min Opfattelse for alle, som forstaa sig paa Regnskabsvæsen, og som ikke ere doktrinære, var aldeles klar, saa der ikke kunde være nogen Tvivl.

Den ærede Minister havde saa nogle Bemærkninger at gøre om Betænkningen, og han talte meget om, at Statsgælden ved sidste Regnskabsaars Afslutning udgjorde et Beløb, som stadig vilde blive uforandret, og som vi ifølge Mindretallets Betænkning søgte at faa formindsket. Dette er jo atter en af Ministerens Doktriner. Det er noget af det, han gaar ud fra, det ved jeg meget vel. Han bliver ved at betragte det som Summer, der eksistere, som i Virkeligheden er ude af Verden og slet ikke har noget Liv i sig.

Dernæst siger den ærede Minister, at der i Mindretallets Betænkning findes en mærkelig Ytring om, at man vilde skaffe sig en aarlig Renteudgift ved at udstede Obligationer, medens man derimod ikke talte om den Indtægt, man vilde faa. Ja, det forholder sig naturligvis saaledes, at det er overordentlig let at sælge 5,6 Mill. Kr. i Statsobligationer, men naar man har faaet Pengene ind og har brugt dem, bliver kun Smerten tilbage, nemlig den at forrente og tilbagebetale Pengene. Det er